

ಮುಖವನ್ನು ಒಕ್ಕಿ ಬೆಸ್ತುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆಕೆಯ ಮುಖವು ಬಟ್ಟ ದೋಗಿಯದೆಂಬಂತೆ ಸೊರಿತ್ತು. ಆಕೆ ತಟ್ಟುಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಬಡಿಸಿದ ನಂತರ ಆರಾಮ ಉಚ್ಚಿಯ ಬಳಿಗೆ ಮೆಲ್ಲನೇ ಹೇಳಿದರು. ‘ಈ ಮಳಿಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಏಕೆ ಹೊರಗೆ ಕುಳಿತ್ತಿದ್ದೀರಿ? ನಾನು ಬಡಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಉಟ ಮಾಡಿ. ಹಾಗಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಸಿದ್ದೇನೆ. ಆಮೇಲೆ ಹೋಗಿ ಮಲಗಿ, ನಾವು ಮಾಡಿದ್ದನೇಲ್ಲಾ ಕ್ಷಮಿಸಿ ಬಿಡಿ. ನಾನು ಹೇಳಿದ ಮಾತು ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲವೇ?’

ಅಷ್ಟ ತಟ್ಟಿಂದು ಹೇಳಿದರು, ‘ನನಗೆ ಹಸಿವಿಲ್ಲ’.

‘ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಒಂದು ಹಿಡಿ ಅನ್ನ ತಿಂದಿದ್ದಲ್ಲವೇ? ಸಾಯಂಕಾಲ ಟೆನ್ನಾ ಕುಡಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲ.’

‘ನನಗೆ ಉಟ ಬೇಡ. ರವಿಯ ಉಟ ಅಯಿತೇ? ಇಲ್ಲ ದಿದ್ದರೆ ಅವನಿಗೆ ಉಟ ಮಾಡಲು ಹೇಳು.’

ರವಿ ಸಾಯಂಕಾಲ ಅಫ್ಹಿಸಿನಿಂದ ತಂದಿದ್ದ ಕಾಗದಗಳ ಮುಂದೆ ಕುಳಿತ್ತಿದ್ದ. ಅಮೃ ಅಪ್ಪಾವೈಂದಿಗೆ ಹೇಳಿದರು, ‘ನಿವು ಮಾಡದೆ ಅವನು ಉಟ ಮಾಡಲುತ್ತಾನೇನು? ನಿಮಗಾಗಿ ಕಾದಿದ್ದಾನೆ.’

‘ರವಿ’ ಅಪ್ಪು ಕರೆದರು. ಅವನು ತನ್ನ ರಾಮಿನ ಬಾಗಿಲು ಬಳಿ ಬಂದು ನಿಂತನು.

ಅವರು ಮತ್ತೆ ಹೇಳಿದರು, ‘ನಿನು ಉಟ ಮಾಡು. ನನಗೊಳ್ಳುರ ಕಾಯಬೇಡ. ನನ್ನ ಹಣೆ ಬರಹವೇ ಇಪ್ಪು. ಪನ್ನ ಮಾಡುವುದು’. ಉತ್ತರ ಕೊಡದ ಅವನ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿ ಅವರು ಮತ್ತೆ ಹೇಳಿದರು, ‘ಯಾಕೆ ಸುಮನ್ನೆ ನಿಂತಿದ್ದಿ? ಅನ್ನ ತಟ್ಟಿಗಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತೇ. ಉಂ, ಉಟ ಮಾಡು’.

ಆಗ ಅಮೃ ಅಪ್ಪಿನನ್ನು ಕೇಳಿದರು, ‘ನಿವು ಸ್ವಲ್ಪಾವೂ ಉಟ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೇ?’

‘ನನಗೊಳ್ಳುರ ಕಾಯಬೇಡಿರಂದು ಹೇಳಿಲಿಲ್ಲವೇ? ನಾನು ಯಾವಾಗಲಾದರೂ ತಿಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ನಿವು ಉಟ ಮಾಡಿ.’

ರವಿಯೂ ಅಮೃನೂ ಉಟ ಮಾಡಲು ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ಮಳೆ ಒಂದೇ ಸಮನೆ ಬೀಳುತ್ತಿತ್ತು. ತಟ್ಟಿಗೆ ಗಾಳಿ ಬೀಸುತ್ತಲೇ ಇತ್ತು. ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಮಿಂಚು ಹೊಡೆಯುತ್ತಲೇ ಇತ್ತು. ವರಾಂಡದೊಳಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಇರಿಕಲು ಹೊಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು.

ಅಪ್ಪಾವು ಹೇಳಿದರು, ‘ಮಳೆ ಗಾಳಿ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿದೆ. ನಿವು ಹೋಗಿ ಉಟ ಮಾಡಿ ಬಾಗಿಲು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಮಲಗಿ’.

‘ಉಪವಾಸವಿದ್ದು, ಈ ಮಳೆ ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಹೊರಗೇ ಕುಳಿತು ಏನಾದರೂ ಅನಾರೋಗ್ಯ ತಂದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೇ? ಯಾಕೆ ಎಲ್ಲ ರನ್ನು ಗೊಳು ಹುಯ್ಯುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರ್ಲಿ?’

‘ನನ್ನನ್ನ ನಿವು ಗೊಳು ಹುಯ್ಯುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಿರಿ ಅಪ್ಪೆ. ಮಳಿಯಲ್ಲಿ ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದು ನನಗೆ ಅಭ್ಯಾಸವಿದೆ. ನನಗೆ ಯಾವ ಕಾಯಿಲೆಯೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಬಂದರೂ ಅದರಿಂದ ಏನೂ ಯಾರಿಗೂ ತೊಂದರೆಯೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ.’

‘ನಿವು ಉಟ ಮಾಡದೆ ಇದ್ದರೆ ಹೋಗಲಿ. ಒಳಗೆ ಬಂದು ಮಲಗಬಾರದೆ?’ ಅಮೃ ಅಪ್ಪಾವು ಮುಖವನ್ನೇ ದಿಕ್ಕಿಸುತ್ತಾ ಹೇಳಿದರು.

‘ನಾನೇನಾದರೂ ಹೇಳಿದರೆ ಅದನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬಾರದೆಂಬ ಹಂಡವೇಕೆ ನಿಮಗೆ?’ ಅಪ್ಪಾವು ಮುಖವನ್ನು ಆ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಹೇಳಿದರು, ‘ನಾನು ಉಪವಾಸವಾದರೂ ಇರುತ್ತೇನೆ. ಮಳಿಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ನೆನೆಯುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ನಿವು ನಾನು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿರೋ ಇಲ್ಲವೋ?’

‘ನಿವು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನೇಲ್ಲಾ ಕೇಳುತ್ತಲೇ ಇಲ್ಲವೇ ನಾವು.’

‘ಹಾಗಾದರೆ ನಿವು ಒಳ ಹೋಗಿ ದೀಪ ಆರಿಸಿ ಮಲಗಿ, ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಅಲೋಚಿಸಬೇಡಿ. ಇದೆಲ್ಲಾ ನನ್ನ ಹಣೆಬರಹ. ನನಗಾಗಿ ನಿವು ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲ ಕವ್ಯಪಡಿಸುತ್ತಾಗಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಹೆಚ್ಚಿಂದರೆ ಐದೋ ಆರೋ ತಿಂಗಳು ಅಪ್ಪೆ. ಅಲ್ಲಿಯತನಕ ಗಂಜಿ, ಚುಟ್ಟು ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತೇ ಅಪ್ಪೆ. ಅನಂತರ